

Valoració de les dades de l'IPC de setembre de 2020

CCOO de Catalunya alerta que mig any de deflació requereix d'una acció concertada i immediata en l'àmbit socioeconòmic

Les dades de setembre de l'IPC ens confronten amb una deflació que arrosseguem des del mes d'abril, això és, des del començament de la pandèmia i el seu impacte en el teixit social i econòmic. La caiguda en paral·lel, des de juny, de la inflació subjacent, que és aquella que no contempla la influència de l'evolució dels preus energètics o d'aliments no elaborats, suggereix que el que es trasllada a l'evolució dels preus és el refredament de l'economia catalana. Les febleses d'aquesta tenen a veure en bona mesura amb les d'un model productiu poc diversificat, una redistribució de rendes que, per a una tercera part de la població, comporta pobresa i dependència, i un model del benestar que ha estat llastrat per les retallades dels darrers anys. La reactivació econòmica haurà de fer front a les necessitats socials i productives actuals, a superar aquests llastres històrics i a fer front als reptes que enfrontem en termes tecnològics, demogràfics i climàtics. Per assolir aquests objectius no s'hi val excusar-se en l'expertesa d'uns pocs per defugir els consensos de país i la concertació social, que són la millor garantia per assegurar que els beneficis que es generin siguin suficients, sostenibles i es redistribueixin amb justícia.

A Catalunya l'IPC interanual és de -0,5%, tres dècimes per sobre del mes passat (-0,8%) i, situant-se una dècima per sota de l'indicador estatal, que és de -0,4%. Aquest és el sisè mes consecutiu de deflació (caiguda general dels preus dels béns i serveis) que, com hem comentat abans, va començar a l'abril.

Quant a la cistella de productes, els productes amb índexs més negatius i, per tant, més deflacionaris han estat el transport (-5,5%, l'habitatge (-1,7%) i les comunicacions (-1,5%). Quant als productes que incrementen el seu preu, podem destacar els aliments i begudes no alcohòliques, que s'encareixen en un 2,5%. No cal dir que l'increment d'aquest tipus de productes bàsics té una especial afectació en la renda disponible de les llars.

Tant el transport com l'habitatge (per l'energia que està inclosa en aquest epígraf), que són els productes amb els índexs més negatius, evidencien la seva dependència amb el petroli, la baixada continuada del preu del qual porta mesos influint en la caiguda del preu d'aquests productes.

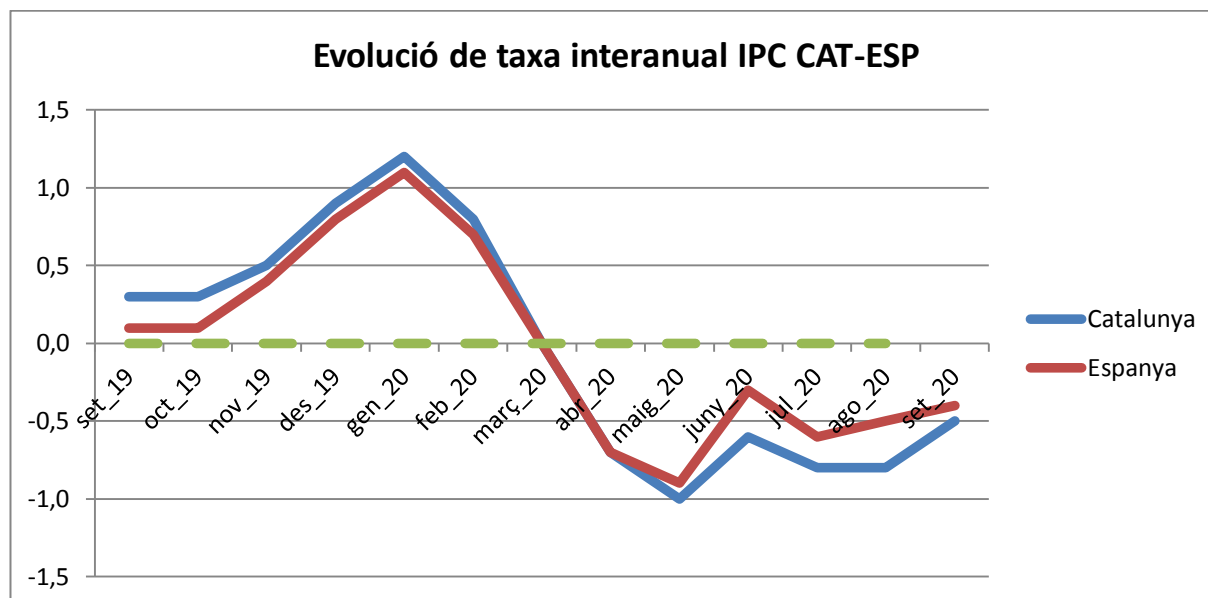
A nivell de l'Estat, l'IPC interanual es situa en el -0,4%, una dècima per sobre del mes anterior (-0,5) i també una dècima per sobre de l'indicador per Catalunya (-0,5%).

El comportament dels preus en els diversos productes que conformen la cistella no presenta diferències significatives de la situació que hem descrit pel cas de Catalunya. En el grup de productes amb un major índex negatiu podem destacar el transport (-5,0%), l'habitatge i les

comunicacions (-1,4%), i l'oci i cultura (-1,1%). En canvi, el producte que presenta un major variació positiva (un encariment) és el grup d'aliments i begudes no alcohòliques, que incrementa en un 2,4%.

La inflació subjacent estatal, que és aquella que no té en compte ni els aliments no elaborats ni el preu dels carburants i que, per tant, captura amb major fiabilitat l'estat real de l'economia, atès que evita les fluctuacions inherents al preu del petroli, continua al mateix nivell que el mes passat i es manté en el 0,4%. La diferència respecte l'índex general (-0,5%), que sí que incorpora els aliments no elaborats i els carburants, és, doncs, d'un punt percentual.

La taxa de variació anual de l'IPCH (**Índex de Preus de Consum Harmonitzat** estatal), que mesura l'evolució dels preus seguint la mateixa metodologia per a tots els països de la zona euro per tal de facilitar les comparacions entre països, es manté en el -0,6% i es situa tres dècimes per sota de l'índex per la zona euro (-0,3%).

CCOO considera que:

- La caiguda de l'economia catalana, del 16,9% intertrimestral al segon trimestre, del 5,5% al primer, i, segons les previsions, d'entre el 10% i el 12% en relació al conjunt del 2020, es deu, en comparativa internacional, a unes raons objectives. Així, la profunditat de l'impacte de la pandèmia va ser directament proporcional a les retallades realitzades en el sistema públic de salut i ha generat un cost econòmic que amb més inversió pública hagués estat reduït. Hi té a veure també la vulnerabilitat del mercat de treball, on les reformes laborals han convertit la precarietat en norma per a un de cada tres treballadors, reduint renda, consum i capacitat d'estalvi. Finalment, la nostra economia ha fet palesa la feblesa que comporta una especialització productiva en sectors amb una forta dependència externa, on no s'ha invertit en valor afegit i s'ha apostat per un model massiu en la demanda i intensiu en mà d'obra.

Comunicat de Premsa

dirigit a:

Secció d' ECONOMIA / LABORAL

Via Laietana, 16 5ª. Planta, 08003 BARCELONA
Telf: 93 481 29 05 ; Fax: 93 310 05 22 ; e-mail: comunicacio@ccoo.cat

- Per la part de la demanda, la davallada de l'ocupació (amb una reducció de 200.000 persones ocupades en un any al segon trimestre) comporta un horitzó amb menys consum per l'any 2020 (caiguda entre l'11% i el 13%) degut a la reducció de les rendes. Encara més forta és la reducció de la inversió per part de les empreses, amb una formació bruta de capital fix que, en relació al 2019, el 2020 caurà entre un 19% i un 21%. Té per això un paper central el consum públic que, en el marc de l'increment de la despesa social i de la reducció dels ingressos fiscals, es traslladarà a l'increment d'un deute que ja va gairebé triplicar la resposta a la crisi anterior.

- Les previsions realitzades per part de Banc d'Espanya i pel Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda no tenen en compte l'efecte positiu dels fons europeus que haurien d'arribar els propers mesos, però que a hores d'ara encara estan pendents de ser aprovats. No podem sinó veure amb preocupació com el motiu de l'ajornament de la disponibilitat d'aquests fons és un debat sobre la condicionalitat, que recupera, per part d'alguns països, els pitjors fantasmes de la recessió anterior i de les polítiques de devaluació interna que van generar els desequilibris que s'han fet palesos amb aquesta crisi.

Per tot això CCOO reclama:

- Que en els programes de reactivació econòmica es tinguin en compte les febleses del model productiu i de l'estat del benestar que s'han fet visibles amb aquesta crisi i que suposen llasts històrics que s'han de superar. Aquests són especialment evidents en la inversió realitzada en elements centrals per la cohesió social com l'educació, la sanitat o l'atenció a la dependència, però també en la minva permanent d'inversió pública que ha perdut en bona mesura el seu efecte tractor sobre la inversió privada. Els reptes que enfronta Catalunya van més enllà del context actual, i tenen a veure amb la revolució tecnològica, el canvi climàtic i el canvi demogràfic, tots ells factors estructurals que requereixen d'iniciativa i lideratge públic.

- Els plans de reactivació econòmica han de tenir caràcter d'acords estratègics i han de ser fruit de la concertació social i d'un fort consens polític. L'anunci de la creació d'un Comitè Assessor Catalunya-Next Generation UE, que es basi en l'expertesa i no en la representació d'interessos legítims, vulnera el marc de la participació institucional i del diàleg social a Catalunya. La definició arbitrària i discrecional del futur del nostre teixit productiu i del nostre model social afebleix la cohesió i transparència que reclama la societat catalana a l'hora d'abordar reptes del futur que afecten a la ciutadania en el seu conjunt i que requeriran d'un esforç fiscal important.

Comunicat de Premsa

dirigit a:
Secció d' ECONOMIA / LABORAL

Via Laietana, 16 5ª. Planta, 08003 BARCELONA
Telf: 93 481 29 05 ; Fax: 93 310 05 22 ; e-mail: comunicacio@ccoo.cat

- La inversió ha d'arribar al teixit productiu, però ha de reforçar també els instruments de l'estat del benestar. La situació a l'educació, a la sanitat, però també la gestió deficitària de les prestacions contributives i assistencials, han posat en evidència els efectes tòxics de les retallades anteriors. A mig o llarg termini l'equiparació de la despesa social o la suficiència de persones treballadores públiques en relació al nostre entorn europeu, requereix que assolim també els nivells pel que fa els ingressos públics. Els ingressos fiscals no poden estar llastrats permanentment per la manca de progressivitat, o l'excés de pràctiques de frau, elusió i evasió fiscal que no comporten sinó més injustícia i desigualtat.

Oficina de Premsa de CCOO de Catalunya
Barcelona, 14 d'octubre de 2020